

[Kirkeministeren.]

kommende, der er tilbage, kunde sættes i Værk fra 1. Januar 1929. Med disse faa Bemærkninger og med Henvisning til de Lovforslaget ledsagende Motiver skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Kontingentbetalingen paa Aandssvageanstalterne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5071; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 4836).

Sagen sattes til Forhandling.

Chr. Søgaard: Dette lille Lovforslag om Kontingentbetaling paa Aandssvageanstalter er en Imødekommen overfor en Henvendelse fra Købstadforeningen, de samvirkende Sogneraadforeninger og Foreningen af Landkommuner med bymæssig Bebyggelse. Det gaar ud paa, at Maksimalbetalingen for hver Alumne paa Aandssvageanstalterne nedsættes fra 1 500 til 1 200 Kr. Ved Loven af 1920 blev Betalingen sat til 1 500 Kr. hvoraf Kommunerne skulde betale de 600 Kr. og Staten Resten. Det er jo rimeligt, at dette Beløb nu foreslaas nedsat, da Priserne er gaaet ned, og Driften af Aandssvageanstalterne ogsaa er blevet billigere. I 1925—26 kostede hver Alumne 1 225 Kr. og i 1926—27 1 160 Kr. Nu foreslaas det, at Kommunen af de 1 200 Kr. skal betale 540 Kr. og Staten Resten. Der kan jo være enkelte Kommuner, for hvilke Udgiften til aandssvage kan tynde ret haardt, og der har derfor ogsaa været Tale om, at disse Udgifter skulde flyttes fra Sognekommunerne over til Amtskommunerne. Jeg tror dog, at det under de givne Forhold vil være betænkeligt at forøge Amtsudgifterne, og Forholdet er vel ogsaa nok det, at de enkelte Kommuner, som har forholdsvis mange aandssvage paa Anstalterne, og hvis Budget derfor er haardt tyngt af disse Udgifter, faar Tilskud fra Amtterne hertil. Jeg skal paa mit Partis

Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling og Vedtagelse her i Tinget.

Wilmann: Det foreliggende Lovforslag er jo, saaledes som den ærede Ordfører for Venstre (Chr. Søgaard) sagde, en Følge af, at Opholdet paa Aandssvageanstalterne er blevet billigere. Det foreslaas derfor, at Kommunernes Tilskud gøres mindre, end de hidtil har været. Lovforslaget er saa overskueligt, at jeg kan indskrænke mig til at anbefale det.

Johannes Lou: Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag.

H. C. Hansen: Det Lovforslag, der her er til Forhandling, maa siges at være en nødvendig Revision af den bestaaende Lov, som bestemmer, at Kommunernes Tilskud skal være 600 Kr. pr. Alumne paa Aandssvageanstalterne, Loven af 21. Februar 1902, som bestemte, at Halvdelen skulde refunderes af Kommunerne, er ikke længere tidssvarende. De 600 Kr., som Kommunerne før har betalt, er allerede nu mere end Halvdelen af Omkostningerne paa Aandssvageanstalterne; og Kommunerne har henvendt sig — Sogneraadforeningerne og forskellige Kommunalorganisationer — til Ministeriet om at faa Refusionsbestemmelserne ændret for at undgaa at udbetale for store Beløb. Her er foreløbig Tale om en aarlig Besparelse paa 60 Kr. Efter min Mening er dette ikke ganske tilfredsstillende, thi Forholdet er det, at vel stiller Amtsrådene sig i mange Tilfælde velvilligt overfor de Kommuner, der er særligt haardt ramt af Aandssvageudgifter, men der er dog ingen Tvangssituation for Amtsrådene i saa Henseende, og Forholdet er i Virkeligheden ogsaa det, at mange, særlig smaa, Kommuner kan blive ret haardt ramt økonomisk af disse Udgifter. Nu er ganske vist Grundlaget for den Lovgivning, vi her har til Behandling, Refusion af Halvdelen. Men det ligger allerede en Menneskealder tilbage, og selv om man indledede en Lovgivning med dette, er det ikke dermed givet, at man vedblivende skal opretholde den. Under den senere Udvikling, navnlig under Krigen, hvor Udgifterne steg meget stærkt, var man oppe paa Udgifter, som laa meget nær ved det dobbelte af Kommunernes Refusioner, og Udviklingen, som den er fortsat, mener jeg, er af den Beskaffenhed, at de enkelte Kommuner er særlig haardt anspændt under den nuværende økonomiske